

BULETINUL ICCRS

Volumul XLIII, numărul 5
octombrie-decembrie 2017

Celebrarea Jubileului:

Un Prunc ni s-a născut – el e Cristos Regele

de pr. Wojciech Nowacki

Crăciunul e timpul reînnoirii relațiilor noastre. Toți avem nevoie de căldura iubirii familiei și de simțul comuniunii adevărate. Însuși Dumnezeu a insuflat această dorință în inima omului. El este singura sursă a esenței Crăciunului.

Totuși, în lumea de azi, sensul potrivit și cel mai profund al Crăciunului este eliminat tot mai mult de cultura comerțului și de acel *politically correctness*¹. Reclamele agresive ne atrag atenția la cumpărături, cadouri și mâncare. Există chiar tendința de a elimina cuvântul „Crăciun” din sfera publică, sub pretextul unui respect față de necredincioși.

Ne bucurăm să aniversăm zilele de naștere. Însă Crăciunul este mult mai mult chiar și decât aniversarea nașterii lui Isus. În noaptea de Crăciun, îngerii le-au vestit păstorilor: „Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul” (Lc 2,11). Duhul Sfânt ne ajută să recunoaștem cea mai importantă Persoană din centrul celebrărilor și întâlnirilor noastre: S-A NĂSCUT UN PRUNC. Acest Copil este unic, pentru că în el Dumnezeu s-a făcut om! Celebrăm acest mister al întrupării – misterul iubirii ce transcende distanța dintre Creator și creație. Unicul Fiu al lui Dumnezeu s-a născut ca noi, oamenii. Această nouă dimensiune ne redă demnitatea de copii ai lui Dumnezeu.

El vine ca un copil al unor părinți săraci, se naște într-o peșteră pentru vite. Primii care se grăbesc să-l salute sunt niște simpli păstori. Avem nevoie de lumina credinței și de lucrarea Duhului Divin pentru a recunoaște adevărul lui Dumnezeu în această simplitate și sărăcie. Acest copil a fost zămislit prin puterea Duhului Sfânt, cel care ne ajută să-l primim pe Isus ca Domn și Mântuitor în sărăcia inimii noastre.

În Betleem, Pruncul Isus i-a unit în adorație pe sărmanii păstori și pe magi „pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu” (In 11,52). Umila sa naștere anunță umilirea sa finală de pe cruce, unde îi atrage pe toți la el (cf. In 12,32).

În familiile poloneze, această putere unificatoare a Crăciunului este bine exprimată prin obiceiul de a împărți o prescură în ajunul Crăciunului: e vorba despre frângerea unei pâini nedospite în momentul urărilor. Isus s-a născut la Betleem, adică în „Casa Pâinii”. El vine din nou și din nou ca să învingă păcatul care ne dezbină. Vine ca să ne unească prin „frângerea pâinii”, adică prin Euharistie.

Crăciunul este un timp minunat pentru a ne reînnoi și aprofunda credința, dar și pentru a o împărtăși cu ceilalți, așa cum au făcut-o păstorii de la Betleem: „După ce l-au văzut, au făcut cunoscut cuvântul care le fusese spus despre acest copil” (Lc 2,17). „Apoi păstorii s-au

¹ Termenul de **corectitudine politică** se folosește pentru a descrie limbajul, politicile sau măsurile care au intenția de a evita ofensarea sau dezavantajarea membrilor unor grupuri particulare din societate (cf. https://en.wikipedia.org/wiki/Political_correctness), ajungând uneori să ofenseze sau să dezavantajeze serios grupurile majoritare. – n.t.

întors glorificându-l și laudându-l pe Dumnezeu pentru tot ce au auzit și au văzut, după cum le-a fost spus” (In 2,20).

De asemenea, magii de la răsărit, primii păgâni care și-au exprimat credința în Isus, au devenit și ei martorii acestei întâlniri personale cu Dumnezeu. Papa Benedict le-a reamintit tinerilor adunați la Köln: „Oricine l-a descoperit pe Cristos trebuie să-i conducă și pe alții la el. O mare bucurie nu poate fi ținută pentru sine. Trebuie dată mai departe. Atât de multe locuri din lumea modernă tânjesc după mărturii curajoase, pline de Duhul Sfânt, care proclamă: Dumnezeu este cu noi! El vine să dea sens vieții noastre și să le umple cu iubire adevărată! El e răspunsul la întrebările și dorințele noastre!

În perioada Crăciunului, părinții își duc copiii la biserică și în alte locuri pentru a le arăta scenele nașterii, care înfățișează adevărul despre nașterea lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu ne impulsionează să ne ajutăm reciproc pentru a putea veni la Isus și a-l recunoaște ca Mesia și Domn – Cristos și Rege. Iubiții noștri au nevoie de mărturia noastră! Atunci să proclamăm cu bucurie adevăratul miracol al Crăciunului – UN PRUNC NI S-A NĂSCUT – EL E CRISTOS REGELE!

Întâlnirea Consiliului ICCRS la Jubileul de Aur

Oreste Pesare

Desigur, întâlnirea Consiliului la care am participat în acest an la Roma la încheierea celebrărilor Jubileului de Aur al RCC a fost unic. Ca de obicei, lucrările pe diverse teme împărtășite zilnic au alternat cu bune momente de rugăciune, adorație euharistică și celebrare a Sfintei Liturghii.

Jubileul de Aur al RCC. Întâlnirea a acordat multă atenție revizuirii și comentariilor diferitelor aspecte ale evenimentului Jubileului. Iată câteva statistici oficiale:

- Numărul de participanți la celebrarea de vineri seara de la Circus Maximus: 35.000;
- Numărul de participanți la celebrarea de sâmbătă seara de la Circus Maximus cu Papa Francisc: 50.000;
- Participanții au fost din 127 de țări;
- Au fost prezenți peste 50 de episcopi din întreaga lume;
- Au fost prezenți în jur de 750-800 de preoți din întreaga lume;
- Prin rețelele de socializare, multe alte persoane din lumea întreagă au participat la celebrări, pentru că le dădea un simț al apartenenței.

Întreaga celebrare a fost o mare binecuvântare pentru Biserica Universală. În primul rând, implicarea Sfântului Părinte a întărit RCC în ochii ierarhiei Bisericii. De asemenea, în special pentru cei care veniseră din cele mai îndepărtate colțuri ale pământului, faptul de a-l vedea pe Sfântul Părinte și a-i auzi vocea a fost foarte important.

Tema întregului eveniment a fost căutarea unei adevărate unități în diversitate prin harul Duhului Sfânt: atât unitatea dintre realitățile carismatice din Biserica Catolică, cât și cea dintre Reînnoirea Carismatică Catolică și alte comunități creștine și Biserici deschise la aceasta.

Un cuvânt semnificativ pentru celebrările Jubileului a fost proclamat de Patti Mansfield sâmbătă seara: „Deschideți porțile, deschideți ușile, lărgiți-vă orizonturile...”. Aceasta a urmat după un cuvânt anterior semnificativ, proclamat de Mary Healy la celebrările de la Duquesne din februarie 2017: „Domnul ne dă unitatea în dar. Reînnoirea a trecut prin multe diviziuni. Urmează o reconciliere a relațiilor...”.

O singură slujire – Un subiect important, care a focalizat atenția discuțiilor Consiliului, a fost cererea expresă pe care Papa Francisc a făcut-o către RCC încă din 2014: aceea de a crea o nouă „slujire unică” pentru tot curentul de har al Reînnoirii. Consiliul ICCRS a avut o rodnică discuție cu Michelle Moran. Ea, alături de Pino Scafuro din Argentina, a fost desemnată *ad personam* – personal – de Papa Francisc pentru a atinge scopul unei reale unități în cadrul Reînnoirii Carismatice Catolice. E de remarcat faptul că Papa Francisc le-a mulțumit public la vigilia de Rusalii că i-au oferit actul de constituire a unei noi slujiri RCC. Ei l-au asigurat că au demarat planul unui nou corp de slujire și procesul de creare a unui nou statut.

În această privință, în timpul planificării celebrărilor Jubileului de Aur s-au realizat unele lucruri importante. Ies în evidență trei elemente: 1) Moderatorii de la Sabia Duhului și de la Rețeaua Europeană de Comunități s-au bucurat de experiența unei reînnoite unități cu

ICCRS și în cadrul rețelelor proprii. 2) Școlile de Evanghelizare, care experimentaseră în timp o rupere de Reînnoire, au fost protagoniști împreună cu noi în acest timp al Jubileului. Se vindecă răni istorice și recunoaștem că acesta este un nou moment de vindecare și de unitate. 3) Comunitățile franceze au mărturisit despre mișcarea Duhului către unitate.

Un nou președinte pentru ICCRS și comitete reînnoite. Un alt subiect important care a contribuit la unicitatea întâlnirii Consiliului a fost alegerea noului președinte, după zece ani de președinție a lui Michelle Moran (Anglia). Jim Murphy (SUA) a fost ales dintre patru candidați cu o majoritate de 2/3. Apoi l-am ales pe Christof Hemberger (Germania) ca vicepreședinte, care i-a luat locul lui Marcos Volcan (Brazilia).

Iată membrii comitetelor și subcomitetelor ICCRS reînnoite:

Comitetul Executiv: Jim Murphy (președinte), Christof Hemberger (vicepreședinte), și Oreste Pesare (director).

Comitetul Financiar: Cyril John (președinte), Christof Hemberger, Endie Rahardja și Oreste Pesare (director). Asistați de consultanții Hilary da Veiga (Dubai NSC) și Felix Ali Chendra (vicepreședinte ISAO).

Comitetul Buletinului ICCRS: Ann Brereton (președinte), Jude Muscat, Francis Olotu, Jane Guenther și David Bustamante.

Comitetul Fondului de proiect: Ep. Francis Kalist (președinte) și Jean-Christof Sakiti.

Comitetul de tineret (fostul Comitet *ad hoc* pentru tineret): Christof Hemberger (președinte), Andrés Arango și David Bustamante.

Formarea ICCRS (fostul Comitet *ad hoc* al proiectului de formare): Jim Murphy (președinte) și Cyril John.

Comitetul ad hoc pentru familii: Francis Olotu și Andrés Arango (președinte în curs de numire).

Rețeaua de mijlocire (fostul Comitet *ad hoc* de mijlocire): Denise Bergeron (președinte), Jean-Christophe Sakiti și Cyril John.

Comisia doctrinară: Mary Healy (SUA) (președinte), John Duiker (Australia), Pr. Peter Hocken (Austria, recent RIP), Pr. George Kumblumoottil (India), Arhiepiscop Kevin McDonald (Regatul Unit) – consilier episcopal, Pr. Wojciech Novaki (Polonia), Pr. Andre Luiz Rodrigues da Silva (Brazilia) și Pr. Etienne Veto (Franța).

S-a format **Comitetul ad hoc pentru carisme:** Ann Brereton (președinte), Jean-Christof Sakiti, Denise Bergeron și Christof Hemberger. Sarcina lor este de a pune la punct o școală specifică de învățare despre carisme.

Diverse. Printre alte subiecte interesante împărtășite în timpul întâlnirii, unele merită a fi menționate: s-a pus un nou accent asupra familiei RCC la un nivel mai larg și mulți sunt interesați să citească materialele provenite din sursele ICCRS. Printre acestea, desigur, este cartea *Botezul în Duhul Sfânt*. De asemenea este mare nevoie de discipolat și formare. Mulți tineri participă la formarea liderilor. Printre alte cursuri, Cursul de Formare pentru Mijlocire (CFM) este un semn profetic pentru vremurile noastre.

Reflecție asupra unei nașteri profetice

Înfășarea

de Ann Brereton

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu ar trebui să ne conducă la noi orizonturi: noi revelații despre Dumnezeu, despre noi înșine și despre ceilalți. Orice cuvânt din Scriptură are capacitatea de a ne trezi uimirea și de a ne atrage mai profund în misterul lui Dumnezeu. Putem cădea cu ușurință în capcana de a ne obișnui într-atâta cu cuvântul lui Dumnezeu, încât deschiderea noastră către noi inspirații să se anihileze.

Un astfel de pasaj este relatarea nașterii lui Isus, care se găsește în două din cele patru evanghelii, iar păstorii sunt menționați doar în Luca. Am citit mulți ani la rândul această relatare. I-am luat pe copiii și pe nepoții mei pe genunchi și i-am însoțit în explorarea acestui miraculos eveniment. Totuși, până recent, nu am luat în considerare motivul pentru care Luca menționează că Isus a fost înfășat: „L-a înfășat și l-a culcat în iesle ” (*Lc 2,7*). Pare un lucru foarte obișnuit, totuși auzim că îngerii au dat păstorilor acest amănunt ca semn (cf. *Lc 2,12*). Luca a folosit acest cuvânt „înfășat” în mod deliberat, invitându-ne astfel la explorare.

În tradiția Orientului Mijlociu găsim multe idei cu privire la semnificația acestei înfășări în viața lui Isus. Însă, aceste idei nu ne dau răspunsul la întrebarea: de ce a inserat Luca acest amănunt în relatarea sa? Perspectiva de mai jos ne invită spre noi inspirații conținute în acest cuvânt umil.

Găsirea Fiului întâi născut înfășat în scutece și culcat în iesle trebuie să fi avut însemnătate pentru păstori. Ei aveau obiceiul să aleagă mielul cel dintâi născut din turmă pentru a-l oferi la Templu ca jertfă pentru păcat. Ca să fie fără cusur, ei trebuiau să-l înfășeze și să-l așeze într-o iesle pentru a-l feri de călcatul în picioare. Acest lucru trebuie să-i fi inspirat că Isus este Mielul „fără cusur și neprihănit” (*1Pt 1,19*).

În plus, scutecele erau niște cârpe ieftine, care uneori erau folosite și pentru torțe: erau înmuiate în ulei, înfășurate pe partea superioară a unei trestii și, când li se dădea foc, ele luminau ca o torță. În forma răsucită, materialul servea și ca fitil în lămpile cu ulei. La fel, Isus a venit ca lumină a lumii (cf. *In 9,5*).

Și azi noii născuți de obicei sunt înfășați. Pentru că ies dintr-un pânțec cald și închis, fașa le conferă bebelușilor căldură și sentimentul de siguranță. Interesant este că Ezechiel compară Israelul capricios cu cineva neînșășat (cf. *Ez 16,4*). Aceasta este o metaforă a abandonării.

Azi în lumea noastră mulți oameni suferă din cauza unui sentiment profund de abandonare. De acest Crăciun, când sărbătorim nașterea lui Isus, am face bine să ieșim către comunitatea noastră globală neînșășată, în particular către țările aflate în război și către cei care trăiesc în sărăcia zilnică fără mâncare, apă sau medicamente. Privind mai aproape la comunitatea noastră, îi avem pe oamenii străzii, pe toxico-dependenți și pe cei care se zbat pentru traiul zilnic. Cu siguranță că aceștia sunt neînșășatii și abandonatii de azi.

Pruncul Isus este lumina lumii. Cum am putea noi să aprindem lumina sa în acest timp al Crăciunului? Poate că petrecând mai puțin timp cu ultimele decorațiuni, cu mâncarea

elaborată și cu darurile inutile și folosind banii economisiți pentru a-i înfășa pe cei a căror existență efectivă depinde de iubirea și sprijinul nostru.

Bucurați-vă și proclamați vestea pe care întreaga lume o așteaptă: „Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul. Acesta este semnul: veți găsi un copil înfășat și culcat în iesle.» Dintr-o dată, s-a unit cu îngerul o mulțime din oastea cerească, lăudându-l pe Dumnezeu și spunând: «Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubește!»” (*Lc 2,11-14*).

**AJUTOR! ICCRS are nevoie de TINE pentru a ajunge la mai mulți oameni pentru
Domnul!**

ICCRS are nevoie de oameni bine organizați și responsabili, care au talentul de a cunoaște mai multe limbi, ca să-și ofere *slujirea voluntară* pentru RCC mondială.

Textele se traduc în general din limba engleză în italiană, spaniolă, franceză, germană și portugheză.

Pentru mai multe informații, vizitați www.iccrs.org.

PRODUSELE ICCRS

Pentru mai multe informații, vizitați situl nostru: www.iccrs.org

Dacă vreți să comandați suvenirul JUBILEULUI DE AUR AL RCC 2017, vizitați situl nostru și verificați articolele disponibile.

De-a lungul anilor ICCRS a publicat cărți, broșuri, DVD-uri și alte resurse pentru RCC. Puteți cumpăra produsele noastre online cu un card bancar sau prin PayPal, dând clic pe butoanele „Add to Cart” de pe situl web!

SUFLETUL MEU ÎL PREAMĂREȘTE PE DOMNUL...

... DUHUL SFÂNT LUCREAZĂ ÎN VIAȚA MEA

de Oreste Pesare (în limba engleză)

Întâlnirea puternică a lui Oreste cu Dumnezeu se îndreaptă încet-încet către o relație apropiată dintre Tatăl iubitor și un fiu care învață să-și deschidă inima tot mai mult la harul lui Dumnezeu.

MINISTERUL DE ELIBERARE

de Comisia Doctrinară ICCRS (în limba engleză)

Slujirea de eliberare este unul dintre darurile Duhului Sfânt care arată abundența harurilor oferite de Dumnezeu întregii Biserici prin Reînnoirea Carismatică Catolică.

CARISMELE

ȘI REÎNNOIREA CARISMATICĂ DIN BISERICA CATOLICĂ

Documente de la Colocviul despre carisme ținut de ICCRS și Fraternitatea Catolică, în colaborare cu Consiliul Pontifical pentru Laici.

Este nevoie de o reflecție teologică și pastorală mai profundă asupra rolului carismelor și asupra felului în care să le discernem, să le orientăm și să promovăm folosirea lor pentru binele tuturor.